

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 9. 3. 2020 odvolání 1) **obžalovaného** [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE], 2) **státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích, v trestní věci vedené pro přečin neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb. trestní zákoník (dále jen tr. zák.)

proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 8. 2019, č.j. 7 T 73/2019-215, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného i státního zástupce zamítají.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 8. 2019, č.j. 7 T 73/2019-215, byl obž. [REDAKCE] uznán vinným přečinem neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a) tr. zák. a byl odsouzen k peněžitému trestu v počtu 25 celých denních sazeb po částce 2 600 Kč, tedy k peněžitému trestu ve výši 65 000 Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 120 dnů. Poškozená společnost CENTROPL ENERGY a.s. byla s uplatněným nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaný trestného činu dopustil tím, že

nejméně v období od 12. 1. 2018 do 14. 2. 2018 v Českých Budějovicích, případně jinde, zaměstnán na pozici regionálního ředitele u společnosti CENTROPOL ENERGY, a.s., IČO 25458302, se sídlem Vaničkova 1594, 400 01 Ústí nad Labem, která podniká v oboru dodávek elektřiny a zemního plynu, se záměrem neoprávněně si pořídil kopie záznamů o obchodních kontaktech, zákaznických, účastnických a dodavatelských smlouvách pro vlastní potřebu,

v rozporu se směrnicí svého zaměstnavatele č. LZ07 pojmenované jako „Pokyny pro uživatele ICT vybavení“, s níž byl seznámen, dle níž mohl s daty společnosti, ke kterým měl přístup, nakládat mj. pouze v souladu s touto směrnicí, přičemž zejména nesměl ke systému připojovat jakékoliv soukromé zařízení, používat internet na firemním zařízení ke přenosu a stahování dat a ke přeposílání dat mohl využívat pouze firemní elektronickou poštu, kdy jakýkoliv neoprávněný přístup k datům společnosti byl monitorován interním systémem ochrany dat DLP (data loss prevention) Incident Manager - kontrola nakládání s daty společnosti CENTROPOL ENERGY, a.s., zneužil svého postavení a souvisejícího oprávnění ke přístupu do informačního systému a databázi společnosti a ze svěřeného firemního notebooku zn. ProBook 6570b, označeného NB42 a služebního e-mailového účtu [REDAKCE], opakovaně neoprávněně přistoupil k počítačovému systému společnosti CENTROPOL ENERGY, a.s., kdy nejméně ve 3 případech na svůj externí harddisk a ve 2 případech do své soukromé e-mailové schránky neoprávněně zkopíroval tato neveřejná, běžně nezískatelná data, a to konkrétně:

- dne 12.01.2018 v 22.23 hodin z adresáře "c:\[REDAKCE]" na soukromé USB zařízení - externí harddisk StoreJet Transcend, s.č. 29BB208161FF do složky "e:\[REDAKCE]" zkopíroval data (soubory) o celkové velikosti 7,364 kb obsahující informace o 100.000 zákaznických číslech, včetně pohlaví a bydliště zákazníka, čísla jeho smlouvy, sazby, typu jističe, spotřebě a formě úhrady, kdy incident byl v systému DLP označen pod číslem 195039,
- dne 12.01.2018 v 22.53 hodin z adresáře "c:\[REDAKCE]" na soukromé USB zařízení - externí harddisk StoreJet Transcend, s.č. 29BB208161FF do složky "e:\[REDAKCE]" zkopíroval data (soubory) o celkové velikosti 3,638 kb obsahující informace o 11.038 obchodních partnerech, včetně jejich názvů, IČ, rodných čísel, podrobností smluv - jako je platnost smlouvy, doba uzavření/ukončení, provize, kdy incident byl v systému DLP označen pod číslem 195382,

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková

- dne 12.01.2018 v 23.49 hodin z adresáře "c: [REDACTED]" na soukromé USB zařízení - externí hardisk StoreJet Transcend, s.č. 29BB208161FF do složky "e:\" zkopíroval data (soubory) o celkové velikosti 15,688 kb obsahující informace o 65.001 zákaznících - právnických subjektech, včetně bydliště nebo sídla, konkrétní adresy, telefonních, e-mailových kontaktů a IČ zákazníků, kdy incident byl v systému DLP označen pod číslem 196077,
- dne 19.01.2018 v 09.43 hodin zkopíroval z emailového účtu společnosti [REDACTED] ze složek: [REDACTED] a [REDACTED] do soukromé emailové schránky [REDACTED], s předmětem v názvu [REDACTED] data (soubory) o celkové velikosti 457 kb obsahující informace o 1.392 a 167 zákaznických číslech, adresách odběrných místech, smlouvách a způsobu jejich uzavření, distribuční síti, sazbě a ceně produktů, kdy incident byl v systému DLP označen pod číslem 209680,
- dne 14.02.2018 v 15.42 hodin zkopíroval z emailového účtu společnosti [REDACTED] ze složky : [REDACTED] do soukromé emailové schránky [REDACTED], s předmětem v názvu [REDACTED] data (soubory) o celkové velikosti 86 kb obsahující informace o 614 zákaznících, jejich telefonních číslech a emailových kontaktech, kdy incident byl v systému DLP označen pod číslem 318432,

přičemž takto činil v rozporu s vnitřními předpisy společnosti, nejméně s bodem 4. odstavec 1, 3, bodem 8., bodem 13.1, bodem 13.4 a bodem 14.1 interní směrnice svého zaměstnavatele č. LZ07 pojmenované jako „Pokyny pro uživatele ICT vybavení“, když si byl vědom skutečnosti, že jde o citlivá data, která mohou být zneužita v konkurenčním prostředí, kdy mu následně byla dne 23.02.2018 dána jeho zaměstnavatelem výpověď.

3. Rozsudek právní moci nenabyl, neboť byl v zákonné lhůtě vymezené v ustanovení § 248 odst. 1 tr. řádu napaden odvoláním obžalovaným i státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích (dále jen státní zástupce).
4. Obžalovaný se odvoláním domáhal přezkumu shora označeného rozhodnutí a to v celém rozsahu, neboť je přesvědčen, že zjištěný skutkový stav věci je nesprávný a současně neúplný a z takto zjištěného skutkového stavu věci okresní soud provedl nesprávné právní hodnocení. Velice obsáhlé odvolání obžalovaného je v podstatě pokračováním uplatněné obhajoby z řízení před okresním soudem. Obžalovaný setrvává na pozici, že se ničeho nezákonného nedopustil, jeho jednání by nemělo být kriminalizováno. Trestní stíhání vnímá jako odplatu bývalého zaměstnavatele a jako reakci na jím soudně uplatněné finanční nároky v souběžně vedeném civilním řízení.
5. Obžalovaný předně namítá, že neoprávněně neutil data společnosti CENTROPOL ENERGY (dále jen CE) uložená v počítačovém systému. Namítá absenci zavinění a je současně přesvědčen, že i pokud by bylo prokázáno, že on naplnil formální znaky daného přechinu, stupeň škodlivosti není takový, aby způsobil jeho trestněprávní odpovědnost. Poškozená společnost CE nepodnikla žádné kroky dle jiných právních předpisů k ochraně vlastních zájmů a z její strany podané trestní oznámení vnímá jako obranu proti jím uplatňovanému pracovní právnímu nároku.
6. Rozsudek okresního soudu považuje obžalovaný za nesprávný, neboť okresní soud učinil nesprávná skutková zjištění, vzal za prokázané skutečnosti, které se z provedených důkazů nepodávají, naopak pominul některé rozhodující skutečnosti. Vlastní hodnocení důkazů okresní soudem považuje obžalovaný za zjevné vybočení ze zákonných mezí. Obžalovaný vytýká okresnímu soudu, že neuvádí, které skutečnosti má za prokázané a které nikoliv, omezuje se pouze na popis provedených důkazů. Z tohoto pohledu považuje skutkové závěry okresního soudu za nepřezkoumatelné. Pochybení spatřuje též v tom, že bylo porušeno právo na obhajobu a spravedlivý proces, neboť dokazování před okresním soudem považuje za neúplné, což vyústilo v nesprávné skutkové i právní závěry. Neúplnost dokazování obžalovaný spojuje v tom, že nebylo najisto postaveno, zda byl seznámen se Směrnicí společnosti CE č.LZ07, (dále jen Směrnice) okresní soud se spokojil s jeho vyjádřením, že seznámení nemůže potvrdit, ale ani vyvrátit. Za této situace měl okresní soud vyhovět jeho návrhu a dokazování doplnit o originál listiny, která by potvrdila jeho seznámení se s danou směrnicí. Dle přesvědčení měl okresní soud takový důkaz provést o to více, že zpochybnil pravost podpisu na kopii presenční listiny (č.l. 83 spisu) Obžalovaný dále poukázal, že na pořízené, a v trestním spisu založené, kopii presenční listiny, která má prokazovat

jeho seznámení se Směrnicí, je část textu zakrytá. Není proto zřejmé, jakým způsobem se jeho podpis na prezenční listinu dostal, může se jednat o přenesení kopie jeho podpisu.

7. Obžalovaný dále uvádí, že nalézací soud vycházel z toho, že jeho trestněprávní odpovědnost je založena na tom, že on při práci s daty CE porušoval směrnici, ačkoliv se vůbec nezabýval povahou takového předpisu. Poukázal, že se jedná o vnitřní předpis, který nemůže zaměstnancům ukládat nové povinnosti, které nemají žádnou oporu v právním předpisu, nebo nejsou obsaženy ve smlouvě uzavřené mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. Obžalovaný odkázal na stanovisko Veřejné ochránkyně práv ze dne 17. 8. 2015, sp. zn. 7952/2014/VOP/EHŠ. Za dané situace je obžalovaný přesvědčen, že vnitřní předpis bývalého zaměstnavatele spol. CE, mu nemůže ukládat více povinností, než jaké mu ukládá zákon, a případné porušení vnitřního předpisu zaměstnavatele, může mít toliko pracovní právní důsledky, nikoli trestněprávní důsledky. Vlastní znění Směrnice je podle přesvědčení obžalovaného neurčité a nejasné ve smyslu zákazu pořizování kopií na soukromá datová média.
8. V další části odvolání obžalovaný velmi podrobně formuloval nesprávnost skutkových závěrů okresního soudu, formuloval i nepřesnosti v odůvodnění, což podle jeho přesvědčení potvrzuje, že nebylo respektováno ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Obžalovaný namítl zejména následující:
  - nebyl prokázán záměr si pořídit kopie záznamů pro vlastní potřebu, nebyla vyvrácena obhajoba, že se soubory nakládal pro výkon pracovní činnosti ve prospěch CE
  - není prokázáno, že jednal v rozporu se Směrnicí, nebylo prokázáno, že s takovým dokumentem byl podrobně seznámen
  - ze znění směrnice nevyplývá, že by byl stanoven zákaz připojovat k systému jakékoliv soukromé zařízení
  - pokud mu byla spol. CE dána výpověď z pracovního poměru, tato nesouvisí s jednáním, pro které je stíhán, což se může jevit jako zavádějící, obžalovaný uvedl, že mu byla dána výpověď pro „nadbytečnost“
  - obžalovaný zdůraznil, že s daty společnosti CE bylo obžalobou vytýkaným způsobem z jeho strany nakládáno po celou dobu trvání pracovního poměru, aniž by mu byl takový přístup do systému CE jako nesprávný vytknut, vytváření reportingu bylo dokonce jedním z hodnotících kritérií, což by mohl dosvědčit svědek ██████████,
  - záměr pořídit si kopie záznamů pro vlastní potřebu, jak mu je vytýkáno, nebyl dokazováním prokázán, jeho obhajoba, že se soubory nakládal výlučně pro pracovní potřebu a tudíž ve prospěch spol. CE nebyla vyvrácena,
  - okresní soud nepatřičně považuje veškeré soubory, se kterými obžalovaný pracoval ve prospěch spol. CE za soubory podléhající obchodnímu tajemství a tedy za soubory veřejně nepřístupné, což je v rozporu se skutkovým stavem věci
  - není pravdivé, že zákaznická čísla obsahovala údaje o pohlaví a bydlišti zákazníka, číslo smlouvy, sazbu, typ jističe, spotřebu a formu úhrady, takový údaj byl pouze podkladem pro analýzu souvislosti věku, regionu a způsobu platby,
  - pokud sám upozorňoval, že zaměstnanci spol. CE, kterým byla dána výpověď, mají i přesto přístup k datům spol. CE, a že to nepovažuje za správné, tak pokud by sám chtěl porušovat bezpečnostní pravidla při nakládání s daty, jistě by na takové možné porušování sám aktivně neupozorňoval, obžalovaný odkázal na e-mail ze dne 9. 2. 2018
  - nikdy mu ze strany zaměstnavatele nebylo vytknuto, že by přístupy do systému CE činil neoprávněně a s daty nakládal nepřijatelným způsobem
  - okresní soud opominul tu část výpovědi svědka ██████████, že kritický či neoprávněný přístup k systémům datům byl v podstatě běžným, ovšem je takový přístup kriminalizován pouze v jeho případě
9. Pro výše uvedené vady rozsudku, jakož i řízení, nemůže dle obžalovaného napadený rozsudek obstát. Okresním soudem nebyly provedeny důkazy v takovém potřebném rozsahu, který je nutný

pro rozhodnutí. Provedené důkazy hodnotil okresní soud v rozporu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. V souhrnu byla porušena zásada presumpce nevinny. Obžalovaný proto navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek postupem dle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu zrušil a podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl tak, že podle § 226 písm. a) tr. řádu bude obžaloby zproštěn.

10. Odvolání státního zástupce směřuje do výroku o trestu. Peněžitý trest ukládaný okresním soudem považuje za přílehavý a vhodný vzhledem k tomu, že se jedná, v případě obžalovaného o vybočení z jinak řádného způsobu života. Státní zástupce však namítá, že výměra peněžitého trestu je vzhledem ke všem okolnostem případu a osobě obžalovaného, nepřiměřeně mírná. Poukázal na vyšší měsíčního příjmu obžalovaného, který dosahuje částky 80.000 Kč. Za dané situace měl být peněžitý trest ukládán v počtu 25 sazeb, jak učinil okresní soud, avšak výše denní sazby peněžitého trestu by měla být vyšší. Stanovený peněžitý trest, tak, jak ho ukládal okresní soud, nedosahuje ani výše jednoho čistého měsíčního výdělku obžalovaného. Dle odvolání je na místě úvaha, nakolik bude mít takový výměra peněžitého trestu na obžalovaného výchovný účinek. Jedním z účelů trestů je i individuální prevence, tedy potřeba, aby trest působil na pachatele výchovně a dokázal jej odradit od případného dalšího páčání trestné činnosti v budoucnosti. Uložení přiměřeného trestu činí dle přesvědčení státního zástupce trest spravedlivým a zákonným. Za daných okolností by měl proto být peněžitý trest uložen ve vyšší výměře, tak aby důrazněji působil na pachatele. Státní zástupce proto navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil dle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu uložil obžalovanému peněžitý trest nejméně ve výši 80.600 Kč (31 denních sazeb ve výši 2.600 Kč) a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 120 dnů.
11. Krajský soud v Českých Budějovicích, jako soud příslušný o odvolání rozhodnout, shledal, že odvolání bylo podáno osobami oprávněnými, a to v zákonné lhůtě a že splňují zákonem předepsané obsahové náležitosti.
12. Krajský soud odvolání projednal ve veřejném zasedání.
13. V průběhu veřejného zasedání byla přednesena odvolání ve shodě s jejich písemným vyhotovením.
14. Státní zástupce navrhl odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnout. Poukázal, že obžalovaným uváděné důvody v odvolání, již byly uplatněny v předchozím řízení, jak v přípravném řízení trestním, tak i v průběhu hlavního líčení před okresním soudem. K námitce obžalovaného, že rozsudek porušuje zásadu subsidiarity trestní represe, která je vyjádřena v ust. § 12 odst. 2 tr. řádu poznamenal, že popsany způsob provedení činu ve spojení s okolnostmi případu (objem dat, s nimiž bylo neoprávněně nakládáno, postavení obžalovaného v hierarchii společnosti, jeho úkoly zajišťovat proškolení zaměstnanců, délka působení obžalovaného u zaměstnavatele atd.), jej totiž charakterizuje jako čin, který výrazně překročil meze soukromoprávního vztahu a má znaky činu kriminální povahy. Dokazování přineslo poznatek, že s předmětnými daty bylo neoprávněně nakládáno z jiných důvodů, než je plnění pracovních povinností. Nerozhodným je to, že nebyl zjištěn škodlivý následek. Ani souběžně vedené řízení, jak na ně obžalovaný poukázal, dle vyjádření státního zástupce, není skutečností, pro kterou by měla být použita zásada subsidiarity trestní represe. S odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 7. 2012, sp. zn. III ÚS 1148/09, argumentoval, že trestní odpovědnost je vyloučena pouze v situacích, kdy uplatněním jiného druhu odpovědnosti lze dosáhnout všech funkcí vyvození odpovědnosti, tj. splnění cíle reparačního a preventivního a přitom funkce represivní není v daném případě nezbytná. Poukázal na postavení obžalovaného v hierarchii spol. CE, z kterého lze dovodit, že si měl být vědom svých povinností při nakládání s daty společnosti. Pro případ, že by mu bezpečnostní pravidla byla nejasná, ničeho mu nebránilo se obrátit na kompetentní osoby s dotazem, žádostí o ujasnění či udělení výjimek. Státní zástupce zdůraznil, že poškozená obchodní společnost k ochraně svých zájmů upravila nakládání s informačními technologiemi, resp. daty, interním předpisem, se kterou byl obžalovaný seznámen. Nejedná se o případ, kdy by poškozený subjekt zcela rezignoval na ochranu svých zájmů

a byl by tak důvod k uplatnění zásady subsidiarity trestní represe s odkazem na princip *vigilantibus iura*.

15. Státní zástupce vyjádřil nesouhlas s tím, že by napadený rozsudek byl nepřezkoumatelným. Odůvodnění se jeví jako dostatečné, logické a vnitřně souladné, jsou z něj patrné úvahy, jakými byl nalézací soud veden při dovození viny obžalovaného. Obžalovaný nerozporuje pořizování kopií, přičemž potřeba pořizování kopií pro pracovní účely, je rozporována svědky z okruhu dalších zaměstnanců společnosti, kteří byli slyšeni jako svědci v rámci hlavního líčení, dodává státní zástupce. Dále poukázal, že i v případě, že by se v poškozené společnosti rozšířila protiprávní praxe spočívající v soustavném porušování pravidel normativního charakteru (konkrétně interní směrnice), takový stav nemůže založit dovolené jednání a odkázal na právní zásadu *ex iniuria ius non oritur* (z bezpráví nemůže povstat právo). Obžalovaný nebyl ve společnosti pouhým „řadovým“ zaměstnancem, ale manažerem na poměrně vysokém stupni v hierarchii společnosti a v tomto směru je třeba vnímat i jeho obhajobu, resp. jeho povinnost dbát směrnic společnosti. Za zásadní aspekt považuje státní zástupce celkový kontext projednávané trestní věci, kdy obžalovaný jako vysoce postavený zaměstnanec poškozené společnosti v době, která předchází skončení jeho pracovněprávního vztahu, kopíruje a posílá větší množství dat, která mají hodnotu na černém trhu, byť nebylo zjištěno a prokázáno jejich další zneužití. Z uvedených důvodů navrhl odvolání zamítnout.
16. Zmocněnec poškozené společnosti CE se k odvolání obžalovaného vyjádřil následovně. Zdůraznil, že data jsou naprosto zásadní pro předmět podnikání společnosti, podmínky na trhu jsou takové, že kdo disponuje rozsáhlou klientskou databází desetitisíců klientů, údajů o odběrných místech a smlouvách je vítězem na trhu. Objem dat byl extrémní, jednalo se o data více než 90tis odběrných míst a více než desetitisíců zákazníků. Poškozená společnost nebyla rozhodně lhostejná k problematice nakládání s firemními daty, což dokazuje obsáhlá směrnice, která upravovala, jak s daty nakládat. Byla realizována investice peněžních prostředků do automatizovaného odhalování úniků dat. Právě bezpečnostní software odhalil jednání obžalovaného. Není pravdivým tvrzení, že společnost CE neřešila únik dat způsobený obžalovaným. Zmocněnec odkázal na průběh hlavního líčení, ze kterého má být zřejmé, že obžalovaný byl vyzván k tomu, aby zpřístupnil vlastní email, což odmítl.
17. Obžalovaný se k dovolání státního zástupce vyjádřil tak, že jemu ukládaný peněžitý trest nelze považovat za nepřiměřeně mírný. Poukázal, že v projednávané trestní věci byl vydán trestní příkaz, kterým mu byl uložen peněžitý trest ještě v menší výměře a státní zástupce odpor nepodal. Obžalovaný navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.
18. Dokazování bylo krajským soudem doplněno o výslech obžalovaného. Z jeho výpovědi bylo mimo jiné zjištěno, že je zaměstnán ve spol. UNICAPITAL DISTRIBUCE jako manažer s čistým příjmem okolo 80 000 Kč měsíčně. Společnost podniká v oblasti výstavby distribuční sítě soustav vysokého napětí. Obžalovaný vede s spol. CE civilní spor, jehož předmětem je uplatněný nárok na náhradu v souvislosti s ukončením pracovního poměru, jako žalobce uplatňuje částku 150 000 Kč. Obžalovaný potvrdil, že stahoval na externí disk data společnosti CE, takto získaná data po zpracování přenesl zpět do firemní databáze. Nikdy nebyl upozorněn, že by takový postup byl v rozporu s bezpečnostní politikou. I v době, kdy mu byla zaměstnavatelem dána výpověď, nebyl žádným způsobem v tomto směru upozorněn. Teprve v souvislosti s žalobou, kterou vůči společnosti CE podal, bylo vytknuto, že neoprávněně nakládal s daty.
19. Krajský soud z podnětu podaného odvolání obžalovaného přezkoumal ty oddělitelné výroky rozsudku, které byly odvoláním napadeny, jejich zákonnost a odůvodněnost. Přezkoumal i správnost postupu řízení, které předcházelo. Přezkum odvolací soud provedl z hlediska vytýkaných vad, přičemž také posuzoval, zda zde nejsou takové vady, které odvolatelem vytýkány nebyly, avšak ke kterým by bylo nutno ze zákona přihlížet.

20. Odvolání obžalovaného i státního zástupce **není důvodné.**

21. Předně se krajský soud zaměřil na zjištění, zda řízení před okresním soudem, bylo provedeno v souladu s procesními požadavky, tak jak je určuje trestní řád, přičemž žádných procesních vad, které by byly zákonným důvodem pro zrušení napadeného rozsudku, neshledal. Právo obžalovaného na obhajobu bylo plně zachováno, obžalovaný měl možnost vést aktivně obhajobu, v řízení byl zastoupen zvoleným obhájcem. Bylo taktéž plně respektováno právo obžalovaného se k provedeným důkazům vyjádřit. Z tohoto pohledu nese dosavadní řízení znaky spravedlivého procesu.

22. Krajský soud dále zkoumal, zda byly provedeny veškeré relevantní důkazy v rozsahu potřebném pro rozhodnutí nalézacího soudu. Odvolání obžalovaného totiž přímo namítá, že dokazování je neúplné a tato neúplnost způsobila, že již z tohoto pohledu nemohou skutková zjištění okresního soudu obstát. Okresní soud provedl v průběhu hlavního líčení důkaz výsledkem obžalovaného, výslechem svědka [REDAKCE], osoby, která měla ve spol. CE v gesci bezpečnostní systémy, a který se k této problematice jak v obecné, tak konkrétní rovině vyjádřil, dále byl vyslechnut svědek [REDAKCE], člen představenstva CE, který se vyjádřil k společnosti, jejímu podnikání, jakož i k pozici, kterou v rozhodném období zastával obžalovaný, vyjádřil se k bezpečnostní směrnici, jakož i k okolnostem, za kterých byli zaměstnanci, včetně obžalovaného, seznámeni, dále byly provedeny listinné důkazy a to včetně směrnice a listiny, prokazující, že s jejím obsahem byl seznámen obžalovaný. (č.l. 83).

23. Pokud se obžalovaný domáhal provedení dalších důkazů, učinil tak již v řízení před okresním soudem, jak je zjišťováno z protokolu o hlavním líčení ze dne 15. 8. 2019 (č.l. 210). Okresní soud vyhodnotil návrh na doplnění dokazování jako nadbytečný. Takový postup posléze okresní soud odůvodnil v bodě 6. odůvodnění rozsudku. Okresní soud vysvětlil, z jakého důvodu odmítl provést výslechy svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Stejně tak vysvětlil, pro jaký důvod nevyhověl obhajobě provést důkaz originálem listiny založené na č.l. 83. S takovým náhledem se krajský soud ztotožňuje. Za stěžejní důkazy je nutné považovat Směrnici, pracovní smlouvu uzavřenou mezi obžalovaným a spol. CE, a zjištění vztahující se k nakládání s daty společnosti ze strany obžalovaného. Tyto důkazy mají objektivní charakter, jsou z nich patrná práva a povinnosti obžalovaného coby zaměstnance spol. CE, z důkazů je patrné kdy a jakým způsobem obžalovaný nakládal s daty společnosti. Současně je ze Směrnice zjevné, že spol. CE považovala ochranu dat zákazníků za důležitý nástroj, který jí sloužil k rozvoji podnikatelských aktivit. Z tohoto pohledu by vskutku výslechy obžalovaným navržených svědků mohly přinést jiné a zásadní skutečnosti.

24. Krajský soud konstatuje, že v nalézacím řízení postupoval okresní soud plně v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu, přičemž relevantní důkazy v průběhu hlavního líčení provedené jsou v takovém dostatečném rozsahu, aby mu umožnily o věci rozhodnout způsobem, který nevzbuzuje pochybnosti. Okresní soud, jak vyplývá z podrobného odůvodnění napadeného rozsudku, podrobil velmi pečlivému rozboru důkazy z pohledu jejich věrohodnosti, míry pravděpodobnosti a důkazní podloženosti jednotlivých relevantních tvrzení, tyto řádně zhodnotil výhradně na podkladě svého vnitřního přesvědčení, které vychází z pečlivého uvážení všech okolností projednávaného případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Zde je nutné připomenout významnou procesní zásadu, že pokud soud prvního stupně postupoval při zhodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr. řádu a učinil logicky odůvodněná skutková zjištění, nemůže odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek zrušit jen proto, že na podkladě vlastního přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem. V tomto směru totiž napadenému rozsudku nelze vytknout žádnou vadu ve smyslu citovaného ustanovení trestního řádu, byť odvolání obžalovaného namítá, že hodnotící úvahy okresního soudu jsou vadné.

25. Krajský soud dospěl k závěru, že okresní soud provedené důkazy velmi podrobně a pečlivě hodnotil, jak samostatně, tak i ve vzájemném poměru. Z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá, že okresní soud přistupoval k hodnocení důkazů obezřetně. Skutkové závěry z důkazů vyvozené nejsou nijak deformovány, úvahy okresního soudu jsou logické a srozumitelné. Není úkolem odvolacího soudu v rámci odvolacího řízení opětovně uvádět obsah jednotlivých důkazů a opětovně provádět hodnotící úvahy. Krajský soud v plném rozsahu odkazuje na skutkové závěry okresního soudu, přičemž nad jejich rámec, a pro dokreslení skutkových okolností projednávané trestní věci má za nutné uvést ještě následující.
26. Společnost CE je podnikatelským subjektem, který obchoduje s el. energií a zemním plynem, z tohoto důvodu uzavírá smlouvy s koncovými zákazníky, jejichž předmětem jsou dodávky elektřiny a plynu na příslušná odběrná místa. Je proto zjevné, že spol. CE disponuje obsáhlou databází zákazníků, tato databáze obsahuje identifikační údaje zákazníka, jeho kontaktní údaje, jakož i množství dodávané elektřiny či zemního plynu. Společnost CE se pohybuje v konkurenčním prostředí, snaží se proto logicky chránit vlastní podnikání, včetně informací, kterými v daném segmentu disponuje. Není třeba pochybovat, že tyto údaje jsou součástí obchodního tajemství, které je nutné chápat jako nehmotný statek.
27. Dokazování přineslo zjištění, že spol. CE chrání data zákazníků, jelikož se jedná, zjednodušeně řečeno o citlivé údaje, jejichž prozrazení by mohlo ohrozit jeho postavení právě na poli dodávek el. energie či zemního plynu. Pro ochranu dat zákazníků byl v rozhodném období spol. CE využíván systém ochrany dat pod názvem DLP Incident Manager. Tento systém byl spol. CE instalován do počítačového systému v říjnu 2017, jeho úkolem bylo kontinuálně provádět kontrolu nakládání s daty, se kterými pracovali zaměstnanci společnosti při plnění pracovních povinností. Systém vyhodnocuje nakládání s daty, jako nestandardní vyhodnocuje taktéž stahování většího počtu zákaznických údajů. Z dokazování taktéž vyplynulo, že ochrana dat byla společností zajištěna a vyžadována ještě před zavedením bezpečnostního software, které mělo upozornit na „nestandardní“ nakládání s citlivými údaji. V tomto směru lze odkázat na obsah pracovní smlouvy uzavřené mezi spol. CE a obžalovaným, jak bude rozvedeno níže. Nelze proto souhlasit s námitkou, že společnost nechránila data, naopak. Opakovaný export dat obžalovaným je zjevným porušením povinností zaměstnance spol. CE, který vyplývá již přímo z uzavření pracovní smlouvy, a taktéž je porušením bezpečnostních pravidel nastavených Směrnicí.
28. Obžalovaný byl ve spol. CE zaměstnán od 2. 7. 2012, nejprve na pozici manažer přímého prodeje. Ze znění pracovní smlouvy ze dne 29. 6. 2012 (č.l. 35) vyplývá závazek zaměstnance zachovávat mlčenlivost o skutečnostech které se dověděl při výkonu práce, zejména o skutečnostech technické, provozní, obchodní či výrobní povahy (bod 2. smlouvy) Pracovní smlouva obsahuje výslovný zákaz pořizování kopií jakýchkoli záznamů obsahující výše uvedené informace nebo skutečnosti s výjimkou případů, kdy taková kopie bude sloužit k výkonu pracovních povinností, a jsou pořizovány se souhlasem zaměstnavatele, porušení takové povinnosti je považováno za zvlášť hrubé porušení povinností zaměstnance. Obžalovaný žádným takovým souhlasem nedisponoval, ani o něj nežádal.
29. Následně dne 20. 6. 2013 a dne 1. 7. 2015 došlo ke změně pracovní smlouvy, nicméně závazek obžalovaného v podobě zachování mlčenlivosti a zákaz pořizování kopií obchodního tajemství zůstal nezměněn. Naopak z pracovní smlouvy uzavřené dne 1. 7. 2015 se zjišťuje, že obžalovaný se zavázal zachovávat mlčenlivost o veškerých neveřejných informacích nebo skutečnostech, které se dověděl při výkonu práce pro zaměstnavatele, jakož i chránit obchodní tajemství. (článek IV. bod 3 smlouvy – č.l. 39). Od 1. 9. 2016 obžalovaný ve spol. CE působil na pracovní pozici regionální ředitel pro Region Jihozápad. Dne 23. 2. 2018 obžalovaný odmítl potvrdit písemně převzetí výpovědi z pracovního poměru, která byla dána z organizačních důvodů.
30. Z výpovědi svědka [REDAKCE] vyplynulo, že zaměstnancům bylo zakázáno používat externí paměťová zařízení (USB atd.), pokud tak učinili, byli na takové porušení pravidel bezpečnosti IT upozorněni. I to dokládá, že spol. CE se snažila chránit pro ni citlivá data. Z výpovědi svědka dále

vyplývalo, a to ve shodě s výpovědí obžalovaného, že on měl svěřen firemní notebook pro výkon pracovní činnosti. Prostřednictvím takového zařízení se mohl připojovat k firemnímu software. Notebook byl zabezpečen šifrováním lokálního disku. Z toho resultuje závěr, že i v tomto ohledu se snažila spol. CE, kde byl obžalovaný zaměstnán, chránit citlivá data.

31. Ze směrnice pod označením LZ07 „pokyny pro uživatele ICT vybavení“ ze dne 4. 1. 2016 je zjevné, že spol. CE stanovila pro zaměstnance závazné pokyny, instrukce a postupy pro uživatele tak, aby byla zajištěna bezpečnost a důvěrnost informací a byla minimalizována rizika, která ovlivňují bezpečnost společnosti. Společnost stanovila základní bezpečnostní desatero pro uživatele (zaměstnance) počítačového systému, bylo mimo jiné definováno, že firemní ICT (*informační a komunikační technologie – pozn. soudu*) smí být používána pouze pro podporu procesů společnosti, nadto přiměřeně a efektivně, byl stanoven zákaz připojovat do informačního systému soukromá zařízení, taková možnost je přípustná pouze na podkladě písemné výjimky bezpečnostního manažera.
32. K seznámení se směrnici v případě obžalovaného došlo dne 4. 3. 2016 jak vyplývá z listiny založené na čl. 83. Nerozhodné je, že se jedná o kopii, nerozhodné je, že obžalovaný se vyjadřuje mnohoznačně k danému seznámení tak, že si nepamatuje, zda k seznámení došlo či nikoliv, nemůže se vyjádřit ani kladně, ani záporně. Jak bylo shora uvedeno, obžalovaný zastával zjevně významnou manažerskou pozici. Dokazování nepřineslo poznatek, že by nedošlo k seznámení se směrnici v případě zaměstnanců spol. CE. Obžalovaný v době přelomu roku 2017/2018 nebyl ve společnosti pouhým „řadovým“ zaměstnancem, naopak byl vrcholovým manažerem, které zjevně řídil další zaměstnance, kontroloval náplň jejich pracovní činnosti. Nadto lze opětovně zdůraznit, že z pracovní smlouvy jím uzavřené vyplývá jednoznačně a výslovně stanovená povinnost zachovávat mlčenlivost. Směrnici lze chápat jako nástroj k prohloubení zaměstnavatelem stanovené povinnosti zachovávat mlčenlivost. Je totiž objektivním, že obžalovaný nakládal s citlivými daty společnosti, které samozřejmě v konkurenčním prostředí mají významnou hodnotu.
33. Označená bezpečnostní směrnice nijak nevybočuje svým obsahem a požadavky, které na zaměstnance klade s obsahem a vymezením povinností na podkladě pracovní smlouvy. Jak bylo shora řečeno, obžalovaný se již v pracovní smlouvě zavázal k mlčenlivosti stran některých důležitých okolností podnikání zaměstnavatele. Proto nelze souhlasit s odvolací námitkou, že vnitřní směrnice stanovila nové povinnosti, které nemají oporu v právním předpisu či smlouvě uzavřené mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Je totiž zjevné, že mlčenlivost je nutné chápat i tak, že s citlivými údaji je nutné nakládat tak, aby se nedostaly mimo zabezpečenou sféru spol. CE, což v případě exportu (kopírování) dat na externí zařízení, zjevně hrozí.
34. Právě kontrolou speciálního software pod označením DLP Incident Manager bylo zjištěno, že obžalovaný:

dne 12. 1. 2018 v době od 22:17 do 22:50 hodin provedl export dat z počítačového systému na externí, nefiremní paměťové zařízení USB, tak jak je vymezeno ve výroku rozsudku okresního soudu

dne 19. 1. 2018 provedl export dat z počítačového systému na soukromý emailový účet [REDAKCE], stejného jednání se dopustil i dne 14. 2. 2018.
35. V případě exportu dat na paměťové zařízení je současně nutné poukázat, že obžalovaný disponoval ze strany zaměstnavatele svěřeným notebookem, prostřednictvím kterého se připojoval do počítačové databáze spol. CE. Notebook byl zabezpečen šifrováním.
36. Obžalovaným zkopírovaná data obsahovala údaje o smluvních partnerech spol. CE. Dokazování přineslo zjištění, že takto exportovaná data, mimo dosah a kontrolu vlastníka údajů, kterým je výlučně CE, obsahovala informace o zákaznících (fyzické i právnické osoby) v podobě bydliště či

sídla s uvedením konkrétní adresy, kontaktních údajů (telefon, email), údaje o poskytovaném produktu, údaje o smlouvě, včetně jejího ukončení atd. Byl zjištěn i rozsah takto exportovaných dat, přičemž právě pro rozsah bylo bezpečnostním software stahování dat vyhodnoceno jako závažný bezpečnostní incident. Pokud se obžalovaný hájí, že data potřeboval pro zpracování zprávy v rámci plnění pracovních povinností, bylo prokázáno, že obžalovaný sice zpracovával zprávy coby člen vedení společnosti, nicméně rozsah kopírovaných dat zjevně převyšuje potřeby takové zpracování. Z důkazů, zejména výpovědi svědka [REDAKCE] vyplynulo, že rozsah a struktura dat byly nepotřebné pro vyhotovení zpráv obžalovaným, přesahovaly potřebu regionu, který obžalovaný z pracovní pozice vedl. Jinak řečeno, rozsah a struktura dat byly takového charakteru, že je obžalovaný k výkonu zaměstnání nepotřeboval.

37. Uvedená skutková zjištění jsou podle přesvědčení krajského soudu rozhodná pro následné právní posouzení. Okresní soud provedl dokazování v potřebném rozsahu, krajský soud nevnímá, že by dokazování bylo nutné doplnit ve směru specifikovaných odvolacích námitek. Okresním soudem zjištěné skutkové závěry zjevně vyplývají z důkazů, které provedl.
38. Nikoliv nevýznamným zjištěním, které obžalovaný v odvolání napadá, je skutečnost, že od počátku 2018 bylo ve spol. CE uvažováno o změně struktury společnosti a s tím souvisely změny v řízení společnosti. Z výpovědi svědka [REDAKCE], který měl danou problematiku na starosti, vyplynulo, že se jednalo v podstatě o záležitost ve společnosti očekávatelnou. Reorganizace řízení společnosti se dotkla obžalovaného, jak vyplývá z výpovědi z pracovního poměru. Stahování dat časově zjevně souvisí s procesem změn ve společnosti.
39. Krajský soud dále přezkoumal, zda zjištěný skutkový stav věci byl správně podřazen pod skutkovou podstatu přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací dle § 230 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Citovaného přečinu se dopustí ten, kdo získá přístup k počítačovému systému nebo k nosiči informací a neoprávněně užije data v počítačovém systému nebo nosiči informací. Podstata jednání vymezená v § 230 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku spočívá v tom, že pachatel, který předtím získal přístup k počítačovému systému (nosiči dat), oprávněně či neoprávněně, následně takového přístupu využije a data, resp. informace využije. Dle citované skutkové podstaty není nutné, aby takovým jednáním pachatele byl způsoben konkrétní výsledek, který by se projevil na hmotném předmětu útoku. Jedná se v podstatě o ohrožovací delikt, čímž zákonodárce vyjadřuje škodlivost takového jednání, aniž by bylo vyžadováno, aby jednání pachatele vedlo k objektivnímu výsledku, škodě či jinému škodlivému následku. Jinak řečeno, již samotným jednáním je ohrožen, či dokonce porušen zájem státu na ochraně dat, a to bez ohledu na zjištění, jak s takovými daty a informacemi z nich plynoucím dále naložil, z jakého důvodu tak učinil a co případně bylo cílem či záměrem pachatele (*srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2017, sp. zn. 5Tdo 1085/2017*)
40. Neoprávněné užití dat (informací) je takové, které je v rozporu s právní normou nebo je činěno v rozporu se stanoveným účelem, bez vědomí a souhlasu oprávněné osoby.
41. Získáním přístupu se rozumí takové jednání, které umožní pachateli volnou dispozici s počítačovým systémem nebo nosičem informací a využití jejich informačního obsahu. Získat přístup k počítačovému systému nebo nosiči informací lze oprávněně i neoprávněně.
42. Ve vztahu k výroku o vině přečinem neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 tr. zákoníku šlo o zjištění, (1) zda měl obžalovaný k datům zaměstnavatele oprávněný přístup, (2) zda měl přístup k počítačovému systému nebo nosiči dat v rámci plnění pracovních úkolů, (3) zda takový přístup byl omezen právním předpisem či interním předpisem zaměstnavatele a (4) zda si mohl obžalovaný volně kopírovat data na vlastní paměťová média či do jiných vlastních zařízení.
43. Nepřípustným a sankcionovaným jednáním, které lze podřadit pod pojem „neoprávněné užití dat“ je i jeho nedovolené kopírování na jiný nosič informací, které má pachatel následně ve své dispozici.

Nerozhodným je to, zda takto získaná data někomu dalšímu zpřístupnil či se staly předmětem prodeje atd. Tato skutečnost by měla zjevně vliv na právní kvalifikace dle § 230 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, případně dle § 230 odst. 4 písm. a) nebo d) tr. zákoníku či dle § 230 odst. 5 písm. a) nebo b) 5 tr. zákoníku.

44. V projednávané trestní věci je zřejmé, že obžalovaný měl oprávněný přístup k počítačovému systému společnosti CE, který obsahoval databázi zákazníků společnosti. Takový přístup byl nutný pro plnění pracovních úkolů. Je současně zjevné, že přístup byl jasně a srozumitelně definován Směrnicí, která výslovně zakazovala export dat z počítačového systému na soukromá paměťová zařízení. Právě tímto způsobem obžalovaný, nikoliv jednorázově, ale opakovaně a v zjištěném rozsahu, kopíroval firemní data. Obžalovaný totiž exportem dat a v podstatě odcizením databáze tehdejšího zaměstnavatele nepochybně porušil jeho práva k nemotným statkům. Pouze a jenom spol. CE mohla rozhodovat o nakládání s databází zákazníků a to včetně jejího exportu, dalšího množení atd. Pokud obžalovaný data exportoval na soukromé paměťové nosiče, neměl k tomu žádné oprávnění, dovolenost takového jednání nemůže založit obžalovaným tvrzená dlouhodobost a „běžnost“ takové praxe. Takové počínání však společnost zjevně zakázala, o čemž byl obžalovaný vyrozuměn. Účel takového jednání obžalovaného přesahoval potřebu zajištění pracovních povinností a úkolů z jeho tehdejší pracovní pozice. Proto obžalovaný naplnil objektivní stránku přečinu dle § 230 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
45. Obžalovaný jednal zjevně zaviněně a to v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný velmi dobře věděl, že pořizuje kopie údajů z databáze zaměstnavatele a že k takovému jednání nemá žádného oprávnění a že takové počínání je současně zakázáno Směrnicí.
46. Okresní soud posuzoval zásadu subsidiarity trestní represe a princip ultima ratio a to vzhledem k námitce obžalovaného, která je taktéž součástí odvolání. Uzavřel, že společenská škodlivost jednání obžalovaného je takového charakteru, že se nemůže jednat o pouhé pracovní právní pochybení a je nutné reagovat prostřednictvím trestních norem. Okresní soud zdůraznil, že společenská škodlivost je založena zejména způsobem provedení a osobou obžalovaného coby člena vrcholného managementu spol. CE.
47. Případné použití ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku je vázáno na zjištění míry společenské škodlivosti, která je určována zejména povahou a závažností trestného činu a taktéž i tím, jakou intenzitou byly naplněny jednotlivé složky povahy a závažnosti trestného činu (způsob provedení trestného činu, jeho následky a okolnosti, význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen) Uvedená kritéria krajský soud posuzoval a uzavřel, že aplikace zásady subsidiarity trestní represe není na místě. V případě obžalovaného se nejedná o ojedinělé či snad nahodilé jednání. Taktéž rozsah kopírovaných dat na soukromé paměťové nosiče přesahuje „běžné“ pracovní právní pochybení. Nelze přehlédnout, že obžalovaný vyvedl ze spol. CE data desetitisíců koncových zákazníků, které mají objektivní hodnotu na trhu obchodníku s el. energií či zemním plynem. Obžalovaný sice tvrdí, že data ihned po jejich použití při zpracování zprávy (reportu) smazal, nicméně další nakládání s daty z jeho strany již nebylo možné ověřit. Únik dat nedovoleným jednáním obžalovaného je stále hrozbou pro zájmy spol. CE. Za dané situace proto aplikace ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku není dostatečným nástrojem.
48. Konečně krajský soud, i k odvolání obžalovaného, posuzoval zákonnost ukládaného trestu obžalovanému. Okresní soud vyhodnotil, že vzhledem k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného a s přihlédnutím k povaze a závažnosti projednávaného přečinu postačuje jej postihnout peněžitým trestem. Aplikoval proto ust. § 67 odst. 2, písm. b), odst. 3 tr. zákoníku. S takovým postupem lze souhlasit, není na místě ukládat obžalovaného trest odnětí svobody. Odvoláním státního zástupce je napadána vlastní výměra peněžitého trestu, který uložený peněžitý trest považuje za nepřiměřeně mírný a navrhuje jeho zpřísnění o celkovou částku 15 600 Kč, na částku 80 600 Kč, s odůvodněním, aby výměra peněžitého trestu dosahovala výše měsíčního příjmu obžalovaného.

49. Nepřiměřeným ve smyslu ust. § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu je takový trest, který svým druhem a výměrou sice neporušuje ustanovení trestního zákoníku, avšak v konkrétním případě neodpovídá hlediskům rozhodným pro ukládání trestu. Takovými jsou dle § 39 odst. 1 tr. zákoníku povaha a závažnost trestného činu, osobní a jiné poměry pachatele a možnosti nápravy pachatele, to vše při respektování polehčujících a přitěžujících okolností. Trest může být nepřiměřeně přísný anebo nepřiměřeně mírný.
50. Peněžitý trest v celkové výměře 65 000 Kč (25 denních sazeb po částce 2 600 Kč) odpovídá ust. § 68 odst. 3 tr. zákoníku, podle kterého se počet denních sazeb určí s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, přičemž výše denní sazby peněžitého trestu se stanoví se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele. Nelze ho považovat za nepřiměřeně mírný jen proto, že nedosahuje ani výše měsíčního příjmu pachatele. Krajský soud vnímá, že trest je dostatečně důrazný na to, aby pachatele do budoucna odradil od páchaní trestné činnosti. Okresní soud správně ukládal obžalovanému náhradní trest odnětí svobody dle § 69 odst. 1 tr. zákoníku, taktéž výměra náhradního trestu odnětí svobody je přiléhavá.
51. Ze všech vymezených důvodů považuje krajský soud podaná odvolání obžalovaného a státního zástupce za nedůvodná a proto postupoval dle § 256 tr. řádu a odvolání zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 9. 3. 2020

Mgr. Michal Kubánek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rubicková